

درباره نامه تاریخی رهبر انقلاب به دانشجویان آمریکایی

گفت‌وگو در سمت درست تاریخ

روزنامه خبری تحلیلی، دانشگاهی، مسیح ایران
صدای نخبگان، نگاه جوانان
۱۶ صفحه
۱۰۰۰۰ تومان

فرهنگستان

شماره مسلسل: ۲۸۹۰
شماره ۱۲ خرداد ۱۴۰۴
۲۲ تیرماه ۱۴۴۵
تول روزن ۲۰۲۲
شماره ۴۱۵۲

www.Farhangstan.ir | Sat | 1 Jun 2024 | vol.16 | No. 4152 | 16 Pages

یک شروع

قابل پیش‌بینی

فضا با آغاز ثبت نام و حضور چهره‌ها در وزارت کشور سیاسی تر شد

محدودیت‌ها و فرصت‌های لابی‌جانی و جلیلی در انتخابات ۱۴۰۳

محمّد زعیّم زاده
سردبیر

زیستن با نوستالژی‌ها و خاطرات مثل یک مخدر رفتار می‌کند، شاید چون ارتباط با واقعیت را قطع می‌کند. اخیراً یک تحلیلگر سیاسی پرسابقه نوشته بود افرادی که روی تشییع رئیس‌جمهور فقید مانور می‌کنند، می‌خواهند دوم خرداد فراموش شود و البته از خودش نپرسیده بود که کلاً چند نفر دوم خرداد را یادشان هست و چقدر موضوعیت اجتماعی دارد که کسی بخواهد برای فراموشی‌اش برنامه‌ریزی کند؟ ماجرای شباهت دادن انتخابات پیش رو به تجربه‌های قبلی هم کم‌کم دارد به چنین وضعی دچار می‌شود؛ بالای انقطاع از واقعیت.

آیا با ورود سعید جلیلی و علی لاریجانی به عرصه انتخابات ۱۴۰۳ قرار است فیلم انتخابات ۱۳۹۲ دوباره جلوی چشم میلیون‌ها ایرانی اکران شود؟ به چند دلیل بعید است. در واقع تکرار انتخابات ۹۲ در شرایط فعلی نه ممکن است نه مطلوب. مطلوب نیست چون اساساً نظام مسائل ایران ۱۳۹۲ و پاسخ‌هایی که آن انتخابات به این سوال داد ربطی به انتخابات ۱۴۰۳ ندارد. نشانه این ادعا هم وقوع دو اعتراض بزرگ ۹۶ و ۹۸ در زمان بر سر کار بودن دولت منتخب از انتخابات ۹۲ است. حال که سوالات و مسائل جامعه ایرانی بسیار متفاوت‌تر از آن سال هم هست، بعید است فرآیندی چون انتخابات ۹۲ پاسخی معنیر به مسائل ما باشد. غیر از مطلوبیت آیا اساساً امکان تکرار چنین انتخاباتی وجود دارد؟ حداقل به ۷ دلیل ساختاری و غیرساختاری پاسخ به احتمال زیاد منفی است. نخست؛ جامعه ایرانی یک‌بار تجربه زیسته ۹۲ تا ۱۴۰۰ را با خود دارد. بیم و امیدهای گره زدن اقتصاد و سیاست و فرهنگ و همه چیز به سیاست خارجی و بعد هوا شدن آنها با یک امضا علی‌رغم همه هزینه‌ها اما تجربه گرانبهایی پیش روی ما گذاشت. دوم؛ حاکمیت هم یک تجربه انباشته‌شده از ۹۲ دارد که بعید است به این راحتی امکان تکرار چنین انتخاباتی را از منظر محتوایی فراهم کند. مواجهه ساده‌سازانه با پدیده‌های پیچیده حکمرانی و بعد کاهش افق جامعه آفت مهمی بود که آن فرآیند به جان جامعه انداخت.

ادامه در صفحه ۷

حکم ترامپ مانع حضور او در انتخابات می‌شود؟ رقابت فراموشکار و مجرم

صادق امامی
عضو شورای سردبیری

برای روسای جمهور آمریکا، «همیشه پای یک زن در میان است». دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق جمهوری خواه و کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری آمریکا، امروز در همان چاهی افتاده که ۳۰ سال پیش بیل کلینتون، رئیس‌جمهور دموکرات آمریکا افتاد؛ با این تفاوت که رسوایی ارتباط بیل کلینتون با کارآموز زن کاخ سفید، مربوط به دوران ریاست جمهوری‌اش بود اما رسوایی ترامپ مربوط به سال‌های پیش از آن است که او در سر سوئدی ریاست جمهوری را به‌پروازاند. ارتباط کلینتون با خانم مونیکا لوینسکی با اختلاف یک رای، رئیس‌جمهور را از استیضاح نجات داد اما رسوایی ناشی از آن، به شدت دومین دوره ریاست جمهوری کلینتون را (۱۹۹۷ تا ۲۰۰۱) تحت تأثیر قرار داد. برای ترامپ اما مساله به نظر خیلی جدی‌تر است. او در سال ۲۰۰۶، بابت بازیگر فیلم‌های غیراخلاقی رابطه برقرار کرد و سال‌ها بعد در جریان انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶، برای جلوگیری از افشای این رابطه، ناچار به پرداخت حق‌السکوت شد. دو سال بعد، در سال ۲۰۱۸ افشا شد که ترامپ برای پنهان کردن پرداخت پول در ازای سکوت به این بازیگر فیلم‌های غیراخلاقی، دست به حساب‌سازی و جعل سوابق تجاری کرده است. دادستان‌های نیویورک در بررسی این اتهام، ۳۴ مورد جعل سوابق تجاری را کشف کردند. در جریان بررسی ۶ هفته‌ای این پرونده، ۲۲ شاهد در دادگاه شهادت دادند. در نهایت نیز هیات منصفه ۱۲ نفره دادگاه، عصر پنجشنبه به وقت محلی، پس از دوازده روز بررسی، دونالد ترامپ را در هر ۳۴ فقره اتهام بزهکار شناختند. دادگاه اعلام کرده مجازات ترامپ را در روز ۱۱ جولای (۲۱ تیرماه) اعلام می‌کند، یعنی چهار روز قبل از آنکه حزب جمهوری خواه او را در گردهمایی سرسری خود رسماً به عنوان نامزد حزب معرفی کند. مشخص نیست این حکم چه خواهد بود اما به‌طور معمول، متهمان چنین جرائمی به جزای مالی یا حداکثر حبس تا چهار سال محکوم می‌شوند. البته این حبس می‌تواند حبس خانگی هم باشد و مجرم به جای رفتن به زندان از میزبند الکترونیکی استفاده کند. طبق قوانین آمریکا، حتی اگر ترامپ محکوم شود، امکان اعتراض به حکم را خواهد داشت و حتی پس از رای دادگاه تجدیدنظر، او باز هم امکان درخواست برای تعویق اجرای حکم را خواهد داشت.

ادامه در صفحه ۷

اپوزیسیون و مساله ایرانیت

سید جواد تقوی
خبرنگار گروه ایده حکمرانی

ما شاهدیم که اپوزیسیون ایران و برخی پایگاه‌های فکری نزدیک به آن به صورت رادیکال معتقدند مساله رفع و فلسطین اولویت نیست و ما باید به ایران توجه کنیم. این دیدگاه به سرعت با نقد‌هایی از ایده‌های اخلاقی تقض می‌شود. به قدری مساله رفع و واضح است که حتی غربی‌ها و بسیاری از کشورهای دنیا به این مساله به مثابه هولوکاست جدید نگاه می‌کنند، یعنی مساله خشونت و جنایت بسیار وسیع‌تر از آن است که بتوان گفت فرد ایرانی در جغرافیای ایران به مساله فلسطین در این لحظه توجهی نکند و خیلی ساده بگوید این مساله من نیست؛ چراکه همانگونه که انسان آفرینسی یا فرانسوی یا ایتالیایی و حتی ژاپنی و ایرانی در جنگ جهانی دوم نمی‌توانست بیان کند که هیتلر و خشونت وسیع آن به ما ربط ندارد، در این لحظه هم چنین ایده‌ای اصلاً ممکن نیست. اما آنچه نگرانی جدید را شکل داده، پرسش از جرابی اعتراض در شرایط به اصطلاح مشابه است. (هرچند این شباهت‌سازی خود ایده‌ای نادرست است) یعنی بخشی از ناقدان معتقدند اگر فردی در باب اوکراین اعتراض کند، الان حق دارد در باب فلسطین هم اعتراض کند یا مثلاً اگر در باب یمن اعتراض کرده، حالاً می‌تواند در باب مثلاً غوغا در چین اظهار نظر کند. این یکسان‌نگاری اعتراض و دیکتاتوری فرم اخلاقی که پیش‌فرض اعتراض است، به نوعی وضعیتی غیرسیاسی و کاملاً استعماری است که همه حوادث عالم را صرفاً در فرمی می‌بیند که به نوعی فرم اخلاقی یا پیش‌فرض‌هایی ثابت است؛ یک چنین فرمی به هیچ عنوان نمی‌تواند اعتبار داشته باشد. چرا که نفعان در جنگ‌ها یا وضعیت‌های گوناگون یکی نیستند؟ درگیری در اوکراین اساساً هیچ ربطی به فلسطین ندارد. تاریخ صرفاً فلسطین یک وضعیت خاص است که برگرفته از ۷۰ سال مبارزه و ظهور گفتگویی به نام اسلام سیاسی و اجتماعی است و قطعاً با درگیری‌ای که در اوکراین شکل گرفته، متفاوت است.

ادامه در صفحه ۷

حکم ترامپ مانع رقابت او با بایدن می‌شود؟ رقابت فراموشکار و مجرم

ادامه در صفحه ۷